

ת"ד 8324/07/14 - מדינת ישראל נגד מרדכי מוטי דהאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 8324-07-14 מדינת ישראל נ' דהאן
תיק חיצוני: 237161/2014

בפני	כב' השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מרדכי מוטי דהאן

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.5.14 סמוך לשעה 09:25, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סוזוקי מס' 27-590-13 ברח' יפו בחיפה לכיוון כללי ת"א והגיע סמוך לבית מס' 156 כשהוא נוהג בנתיב האמצעי. אותה עת במקום הנ"ל, בנתיב הימני לפנייה לכיוון רמב"ם, נסע רכב פרטי מסוג ניסאן מס' 70-116-12 נהוג בידי גב' יוליה פולק (להלן: "גב' פולק"). הנאשם נהג ברכבו ברשלנות בכך שללא סיבה סבירה לא הבחין ברכבה של גב' פולק, סטה לנתיב הימני מבלי לוודא שהדרך פנויה, חסם דרכה של גב' פולק וכלי הרכב התנגשו (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם הנאשם וגב' פולק ובין היתר הנאשם נחבל בגופו חבלה של ממש, אובחן שבר קווי באפו ונגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

עדויות וראיות הצדדים

2. מטעם המאשימה העידה גב' פולק, והוגשו המסמכים הבאים; הודעת נהג תחת אזהרה של גב' פולק, הודעה מטעם גב' פולק על תאונת דרכים מיום 11.6.14, מסמכים רפואיים של גב' פולק מיום 22.5.14, דו"ח פעולה של השוטרת רס"ר שני עשור מזירת האירוע, הודעת נהג תחת אזהרה של הנאשם מיום 14.7.14, הודעת הנאשם על תאונת דרכים מיום 28.5.14, מסמכים רפואיים של הנאשם מיום 22.5.14.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

דין והכרעה

3. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם בפני, עיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר. למסקנה זו הגעתי מבלי שנעלמה מעיני העובדה כי מדובר בעדת תביעה יחידה בכל הנוגע לאירוע התאונה ולכן התייחסתי אליה בזהירות ראויה ונכח התרשמתי מצאתי לסמוך את ידי עליה. מצאתי כי גרסתה באשר לנסיבות התרחשות התאונה עדיפה על גרסתו של הנאשם. עדותה של גב' פולק הייתה עניינית וקוהרנטית ולא נסתרה במסגרת חקירתה הנגדית ובנסיבות אלו אני נותנת אמון בגרסתה.

לעומת זאת, גרסתו של הנאשם לא הוכחה ומצאתי כי עדותו בבית המשפט הייתה בלתי מהימנה.

4. הגב' פולק תיארה בעדותה בבית המשפט את גרסתה באשר לנסיבות התאונה:

"זה היה יום רגיל, נסעתי לעבודה שמקומה בפקולטה לרפואה בבי"ח רמב"ם. נסיעה הייתה רגילה, 15 שנים אותו דבר, באותו יום הכביש היה פנוי וריק לחלוטין. אחרי צומת שפונה לכיוון צומת דולפין, נסעתי בצד ימין והתכוונתי לפנות ימינה. ראיתי את הרכב השני כי נסענו יחד מהנמל, בזכוכית האחורית שלו היה מדבקה של מכירה. הוא נסע ישר או שמאלה לא יודעת אבל היה בנתיב השמאלי. ממש לפני הפניה לתחנת דלק ראיתי שרכב היה באלכסון מתקרב לרכב שלי. אני בלמתי ושמתי בום ממש חזק. הרכב פגע ברכב שלי והמשיך בנסיעה. אני עצרתי ובלמתי וישבתי באוטו (עמ' 3 שורות 14-20 לפרוטוקול).

כאשר נשאלה באיזה נתיב היא נסעה השיבה: "בשני מימין, הימין ביותר הוא תחבורה ציבורית ואז יש לפנות ימינה ואז הייתי בנתיב לפנות ימין", וכי בזמן התרחשות התאונה הייתה "כבר בראשון, כלומר בימיני ביותר שהוא השתלבות לפניה ימינה. יש שם תחנת אוטובוס ואפשר לנסוע על הכביש הימני כדי לפנות ימינה" (עמ' 3 שורות 23-26 לפרוטוקול, ועמ' 4 שורות 1-2 לפרוטוקול). באשר לרכב הנאשם ציינה כי "בזמן שנסעתי בנתיב השני הימני ורציתי לפנות ימינה הוא לא היה אחרי ולא לפני ולא לפנות ימינה הוא היה מצד שמאל שלי." (עמ' 5 שורות 26-30 לפרוטוקול).

5. כאן יצוין כי לא מצאתי שנפלו סתירות משמעותיות או מהותיות בגרסאותיה של גב' פולק; זו שנמסרה בפני ובהודעתה במשטרה.

איני סבורה כי נפלה סתירה, באשר לתיאור נסיעת הנאשם משמאלה, בין עדותה לבין גרסתה במשטרה לפיה ראתה את הנאשם חוצה את "כל הכבישים", ואני מקבלת את ההסבר שלה לעניין זה במסגרת חקירתה הנגדית: "כי אם אני נוסעת ישר ואני לא התכוונתי לפנות שמאלה אני התכוונתי לפנות ימינה למקום

העבודה שלי. הנתיב הימני שני אחרי נתיב תחבורה ציבורית זה הנתיב שממנו ניתן לפנות ימינה. הרכב שפגע בי הוא לא היה אחרי, לא ראיתי אותו בראי, הוא לא נסע לפני, הוא נסע מצד שמאל שלי. ראיתי אותו מצד שמאל, הוא נסע לדעתי לפנות שמאלה. באיזה רגע אני גיליתי שהרכב הזה חוצה כביש ומתקרב אלי וכנראה רצה להשתלב לפני ימינה מלפני." (עמ' 6 שורות 1-5 לפרוטוקול).

6. זאת ועוד, לא שוכנעתי כי גב' פולק נהגה במהירות מופרזת יחסית לתנאי הכביש וכי אם לא הייתה נוהגת במהירות מופרזת, כטענת הנאשם, היה לה זמן לבלום את רכבה באופן שהיה מונע את התאונה כפי שטוען הנאשם. אני מקבלת את עדותה של גב' פולק כי ברגע שראתה את רכבו של הנאשם בלמה את רכבה ובכך מנעה תאונה שעלולה הייתה להיות קשה יותר.

7. איני סבורה כי הדברים שמסר בעלה של גב' פולק למשטרה לפיהם גב' פולק נסעה בנתיב השמאלי, מערערים את גרסתה. במסגרת דו"ח הפעולה של המשטרה (ת/4) נרשם כי: **"במקום בעלה של הנהגת בשם אלכסנדר פולק...כאשר מסר כי הנהגת יוליה פולק...מסרה שהיא נסעה בנתיב השמאלי לכיוון רמב"ם..."**

מר פולק ביקש למסור את גרסתה של גב' פולק באשר לנסיבות התאונה וייתכן כי נפלה טעות בהבנתו את גרסתה. מכל מקום, מר פולק לא היה עד לתאונה ולא ראה במו עיניו באיזה נתיב נסעה הגב' פולק.

8. לסיכום, גרסתה של גב' פולק לא נסתרה והתרשמתי כי עדותה הייתה מהימנה. לעומת זאת ובשים לב להתרשמותי, לא מצאתי לקבל את גירסתו של הנאשם.

9. הנאשם תיאר בעדותו בבית המשפט את גרסתו באשר לנסיבות ארוע התאונה:

"אני נסעתי בנתיב האמצעי מתוך 4 נתיבים, הנתיב השני מימין. רציתי להשתלב ימינה. השתלבותי ימינה לנתיב שפונה ימינה והיא נכנסה בי עם הרכב עם החלק השמאלי הקדמי שלה באמצע הרכב שלי בדלת שליד הנהג. מוקד התאונה היה אצלי בדלת הימנית. כשאני השתלבותי לא ראיתי אף אחד במראה. היא באה כנראה במהירות וזה גם מה שאמרתי במשטרה..." (עמוד 8 שורות 6-9 לפרוטוקול).

הנאשם נשאל איפה הייתה גב' פולק אחרי שהשתלב בנתיב הימני והשיב: **"היא הייתה בנתיב הימני ביותר. אני הייתי בנתיב השני הימני. השתלבותי לנתיב הימני והיא באה במהירות בנתיב הימני ביותר בנתיב התחבורה הציבורית ונכנסה בי ושם נעצרנו שנינו."** (עמוד 8 שורות 16-18 לפרוטוקול).

10. על פי כלל הדרך הבסיסי, מאחר והנאשם ביקש להשתלב במסלול הימני ביותר, בו נהגה גב' פולק, היה עליו לנקוט במשנה זהירות, להאט את רכבו ולבדוק היטב אם אין רכבים אשר נוסעים בנתיב זה באותה עת. מי שמבקש לסטות מנתיב נסיעתו מבלי לנקוט באמצעי הזהירות ההכרחיים - נוהג

ברשלנות.

סביר להניח כי אם הנאשם היה נוהג כך הוא היה מבחין ברכבה של גב' פולק וזאת בטרם ביצע את הפניה לנתיב הימני. העובדה כי הנאשם לא הבחין ברכבה של גב' פולק מעידה דווקא כי הנאשם המשיך בנהיגה רצופה וסטה מנתיב נסיעתו באופן רשלני. בנהיגתו הרשלנית בעת פנייתו לנתיב הימני חסם את דרכה של גב' פולק וגרם לתאונה ולתוצאותיה.

11. אמנם בעדותה הודתה גב' פולק כי לא הבחינה ברכב הנאשם ממש עד לפני רגע הפגיעה, אך הדבר אינו מנתק את הקשר הסיבתי שבין נהיגתו הרשלנית של הנאשם לגרימת התאונה ותוצאותיה. מעבר לכך, הנאשם לא הוכיח את טענתו כי גב' פולק נהגה במהירות מופרזת יחסית לתנאי הכביש.

בנוסף, גרסתה של גב' פולק סבירה יותר מגרסתו של הנאשם באשר היא תואמת יותר את אופן ומקום הפגיעה של הרכבים המעורבים.

12. מעבר לאמור, בחקירתו הנגדית הוסיף הנאשם פרטים אשר לא נזכרו בגרסתו הראשונה שמסר במשטרה ואשר כל מטרתם להרחיק עצמו מאחריות לתאונה, כשטען כי **"ממש סובבתי את הראש ולא היה שום רכב"**, וכי הוא לא הבחין בגב' פולק גם בגלל העקומה.

התרשמתי כי טענותיו אלה של הנאשם- טענות אשר נטענו לראשונה בחקירתו הנגדית, הן טענות בעלמא אשר כל מטרתן להפחית מחלקו של הנאשם באירוע התאונה ויש בכך כדי לפגום במהימנותן.

13. לסיכום, אני מעדיפה את גרסתה של גב' פולק על פני גרסתו של הנאשם אשר כלל לא הוכיח גרסתו. בעוד שעדותה של גב' פולק הייתה עקבית ומהימנה, מצאתי כי עדותו של הנאשם הייתה בלתי מהימנה.

14. יצוין כי מעדותה של גב' פולק והמסמכים הרפואיים שהגישה עולה כי נגרם לה נזק חמור יחסית שעלול להשפיע על תפקודה היומיומי.

הנאשם ניסה למזער את תוצאות התאונה וטען כי לו לא נגרם כל נזק בעקבות התאונה. באשר לשבר באפו העיד כי: **"זה שבר ישן לפי דעתי. זה לא קשור לתאונה. קיבלתי מכה מארון של מטבח וזה ישן זה לא מה שהוא שהפריע לי."** (עמוד 8 שורות 27-28 לפרוטוקול). יובהר, כי הנאשם לא הציג כל תעודה רפואית או אחרת על השבר "הישן" כנטען.

15. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

16. טיעונים לעונש יישמעו בדיון ביום 14.7.15 בשעה 12:40.

המזכירות תזמן הצדדים בהתאם.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ה, 19 יוני 2015, בהעדר הצדדים.